

Dosarul nr. 2ra-106/2022
2-19119739-01-2ra-26012022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Roșca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

DECIZIE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Mocanu Serghei,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei
împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu
privire la repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 iulie 2019, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică
cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 22 septembrie 2017, agentul
constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vitu
Eugeniu a întocmit în privința reclamantului procesul-verbal nr. MAI03864160 de
constatare a comiterii contravenției prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul
contravențional, iar prin decizia agentului constatator Vitu Eugeniu, reclamantul
Mocanu Serghei a fost sancționat cu o amendă în mărime de 150 de lei și două
puncte de penalizare.

A menționat că la 22 septembrie 2017 nu a comis contravenția indicată în
procesul-verbal, iar faptele indicate de agentul constatator Vitu Eugeniu în
procesul-verbal nr. MAI03864160 nu corespund realității.

A învederat partea reclamantă că, ilegalitatea acțiunilor agentului constatator
Vitu Eugeniu privind întocmirea în privința sa a procesului-verbal nr.
MAI03864160 din 22 septembrie 2017 se confirmă prin hotărârea din 15
noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani menținută prin decizia
Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017, potrivit căreia procesul-verbal nr.

MAI03864160 din 22 septembrie 2017 întocmit în privința sa, a fost anulat, procesul contravențional, fiind încetat pe motivul lipsei faptului contravenției.

Astfel, a susținut reclamantul că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vitu Eugeniu, intenționat a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a introdus în acte publice date false prin ce a încălcat drepturile reclamantului.

Reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și dispunerea încasării din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a bugetului de stat al Republicii Moldova a prejudiciului moral în mărime de 8 000 de lei.

Prin hotărârea din 26 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral. S-a încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Mocanu Serghei suma de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 28 ianuarie 2021, Inspectoratul Național de Securitate Publică a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, iar la data de 22 martie 2021, a depus apel suplimentar motivat, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

La 02 februarie 2021, a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, Mocanu Serghei, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii din 26 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii acțiunii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă să fie admisă integral.

Prin decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Mocanu Serghei, și s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică.

S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 ianuarie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral și, s-a emis o nouă hotărâre cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 8 000 de lei în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 5, 219 Cod de procedură civilă, art. 1, 3, 6, 7 lit. e), 10 și 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, art. 1405, 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare la data relevantă speței) a învederat că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de anchetă sunt necesare condiții speciale și anume: că fapta ilicită, în calitate de condiție generală a răspunderii delictuale, va avea particularități în materia respectivă, prin urmare nu orice acțiune ilicită a organelor de anchetă și judecată atrage răspunderea statului. O altă condiție necesară pentru angajarea

răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii judiciare și prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

Mai mult, raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat că concluzia instanței de fond este neîntemeiată, deoarece situația lui Mocanu Serghei nu întrunește criteriile și circumstanțele obligatorii prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 pentru a surveni răspunderea Satului ca urmare a acțiunilor organului de constatare în cadrul procedurii contravenționale.

Prin urmare, instanța a concluzionat că pentru a pretinde repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului pretins a fi încălcat în speță, apelantul urma să dovedească prejudiciul moral sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe, se confirmă argumentele invocate de aceasta, iar nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 CPC, va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 a CEDO. În așa mod, a concluzionat instanța de apel că apelantul nu a dovedit faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, totodată nefiind justificată și mărimea compensației solicitate.

Totodată, instanța de apel a învederat faptul că agentul constatat nu a admis careva ingerințe ilegale a dreptului apelantului la libertate și la siguranță prevăzut la art. 5 CEDO precum și nu a încălcat prevederile art. 6 a Convenției, or acesta, în cadrul cauzei contravenționale, a realizat un mecanism investigator efectiv într-o societate democratică și anume de a investiga și preveni acțiuni ilegale comise de către persoanele fizice și juridice.

Astfel, luând în considerație circumstanțele de fapt constatate și normele de drept reținute supra, instanța de apel a concluzionat asupra netemeinicii apelului declarat de Mocanu Serghei, iar apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, fiind unul întemeiat, urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii instanței de fond.

La 17 ianuarie 2022, Mocanu Serghei, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 septembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 13 decembrie 2021 (f.d.106), astfel, recursul declarat la 17 ianuarie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 26 ianuarie 2022 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 118).

Astfel, la 15 februarie 2022, Inspectoratul Național de Securitate Publică a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Prin încheierea din 02 martie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Mocanu Serghei, a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursurile s-au examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenții și intimații au avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Verificând decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului declarat de Mocanu Serghei, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenților, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenții nu au prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate,

nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În debut, Colegiul atestă că înaintând acțiune în instanță împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică, Mocanu Serghei a solicitat încasarea din contul Inspectoratului Național de Securitate Publică și a bugetului de stat al Republicii Moldova a prejudiciului moral în mărime de 8 000 de lei.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze prima instanță prin hotărârea din 26 ianuarie 2021 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, a admis parțial acțiunea. A încasat de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Mocanu Serghei suma de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 29 septembrie 2021 a respins apelul declarat de Mocanu Serghei, și a admis apelul declarat de Inspectoratul Național de Securitate Publică. A casat integral hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 26 ianuarie 2021, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral și a emis o hotărâre nouă prin care: A respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 8 000 de lei în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a admis o examinare superficială și arbitrară a litigiului dedus judecătii.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 121 Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori

pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În sensul art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

De altfel, în temeiul art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicațiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulți coparticipanți procesuali, instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanților sau numai a unora din ei.

Așadar, conform probelor prezentate, Colegiul atestă că la 22 septembrie 2017, în privința lui Mocanu Serghei a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI03 864160 de constatare a comiterii contravenției prevăzută de art. 238 alin. (2) din Codul contravențional – “staționarea sau parcarea în locuri interzise”, iar prin decizia agentului constator Vitiu Eugeniu, Mocanu Serghei a fost sancționat cu o amendă în mărime de 150 de lei și două puncte de penalizare (f.d. 4).

Din actele cauzei rezultă, că prin hotărârea din 15 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, procesul-verbal nr. MAI03864160 din 22 septembrie 2017 întocmit în privința lui Mocanu Serghei, a fost anulat din motivul lipsei faptei contravenționale, cu încetarea procesului contravențional (f.d. 5-7).

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Conform art. 1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Potrivit art. 2 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, acțiuni ilicite constituie acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea

principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Conform art. 3 alin. (1) lit. a) și d) din aceeași Lege, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.

Totodată art. 6 lit. b) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, stabilește că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Conform art. 13 alin. din aceeași Lege, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenziilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Conform art. 384 alin. 2 lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Analizând normele legale citate în coroborare cu probele prezente la materialele cauzei, prima instanță corect a constatat că subiect responsabil de repararea prejudiciului cauzat reclamantului, în prezentul caz este Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Or, intentarea procesului contravențional în privința reclamantului Mocanu Serghei și sancționarea acestuia de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, sunt acțiuni care în interpretarea CtEDO în materie penală, îi oferă reclamantului dreptul de a pretinde compensarea prejudiciului cauzat în rezultatul acestora.

De altfel, se reține că la caz, caracterul contravențional care i-a fost angajat lui Mocanu Serghei, nu poate servi ca temei de respingere a pretențiilor sale referitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale agentului statului, inclusiv prin lezarea prezumției de nevinovăție a acestuia.

Mai mult, conform art. 10-11 ale Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, reglementează dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Astfel, este cert că la determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în considerare particularitățile cazului.

Așadar, conform textelor de lege citate raportate la probatoriul administrat, prima instanță întemeiat a concluzionat în sensul încasării de la Inspectoratul Național de Securitate Publică în beneficiul lui Mocanu Serghei a sumei de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, aceasta fiind echitabilă și proporțională cu impactul suferințelor pe care le-a suportat reclamantul în legătură cu acțiunile procesuale desfășurate de agentul constatator în sensul constatării comiterii de către Mocanu Serghei a contravenției, iar, în rest acțiunea fiind pasibilă de a fi respinsă.

Totodată, se impune a reitera că, prin prisma normelor precitate, prima instanță corect a concluzionat că reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată, prima instanță echitabil a stabilit că la caz, suma de 1000 de lei este o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit de Mocanu Serghei, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia primei instanțe este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită.

În conexiunea celor enunțate, instanța de recurs constată că instanța de apel nu a calificat corect din punct de vedere juridic acțiunea cu care a fost investită fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite în acest sens, pe când prima instanță corect a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de Mocanu Serghei.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de

Mocanu Serghei, urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 442, 444, 445 alin. (1) lit. f) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Mocanu Serghei.

Se casează decizia din 29 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 26 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat